

958 ואתחנן

כניסת השבת: 19:12

יציאת השבת: 20:02

רבנו תם: 20:53

ע"פ אופק ת"א

טו' באב התשפ"ה

טוב העלון השבועי להסות בה'

הבקשה של משה רבנו

צריך? אלא כך אמר משה: "הרבה מצוות נצטוו ישראל, ואין מתקיימים אלא בארץ ישראל. אכנס אני לארץ כדי שיתקיימו כולן על ידי". חבל לי על מצוות מסוימות שלא אזכה לקיים! נכון, זכיתי בכל 120 שנות חיי לעשות המון תורה ומצוות, אך כל מצוה נוספת שתחסר לי בשמיים, שווה המון וערכה רב, וחבל שלא אקיימה.

משה רבנו, המכונה איש האלוקים מבין יותר טוב מכולם, כי כעת, כל זמן שאדם חי, הוא יכול לאסוף תורה ומצוות הגורמים לו להתקרב ולהתחבר לבורא עולם, ובהמשך - בעולם הבא הם יהיו מצרך נדיר השווה הון רב, ולכן, כל זמן שהנשמה נמצאת בקרבו של האדם יחסוף עוד מצוות, מפני שיגיעו הימים אשר תאמר אין לי בהן חפץ' והם הימים שהאדם יעזוב את העולם וישתוקק לעשות עוד מצוה אחת.

את המעשה המדהים הבא סיפר הרב משה חיים שניידר, ראש מוסדות 'חסד לאברהם', שמשו של המקובל הצדיק, הרב דב קוק שליט"א מטבריה...

- המשך בעמוד 3 -

רבן של כל ישראל, משה רבנו ע"ה, עומד בסוף ימיו ומתחנן: "אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן". בבקשה, רבנו של עולם, תן לי רק בקשה אחרונה: להיכנס לארץ ישראל המיוחלת.

המדרש (רבה יא) מתאר תיאור מרטיט של הדיון של משה רבנו עם בורא עולם: "כשראה משה שנחתם גזר דינו, עג עוגה קטנה ועמד בתוכה ואמר: "רבנו של עולם! איני זו מכאן עד שתבטל אותה גזירה!". באותה שעה לבש משה רבנו שק, ונתפלש באפר ועמד בתפילה ובתחנונים לפני הקב"ה עד שנזדעזעו שמים וארץ וסדרי בראשית. מה עשה הקב"ה באותה שעה? הכריז בכל שער ושער של רקיע ורקיע, בכל בית דין ובית דין: "לא לקבל את תפילתו של משה". ראה זאת משה רבנו ופנה אל הקב"ה: "רבנו של עולם! אם אין אתה מכניס אותי לארץ ישראל, הניח אותי כחיות השדה, שהן אוכלין עשבים, ושותין מים, וחייין ורואין את העולם. כך תהא נפשי כאחת מהן". אמר לו ה': "רב לך (די לך)!" אמר משה לפני ה': "רבנו של עולם! אם אינך מסכים לפחות הניחני בעולם הזה כעוף זה שהוא פורח בכל ארבע רוחות העולם ומלקט מזונו בכל יום ולעת הערב חוזר לקנו. כך תהא נפשי כאחת מהן". שוב השיבו ה': "רב לך! (די לך)!" כיון שראה משה, שאין בריה יכולה להצילו מדרך המות, באותה שעה אמר: "הצור (ה') תמים פעלו, כי כל דרכיו משפט, אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא". וקיבל את הדין באהבה ונפטרו!

רבותי, משה רבנו, אשר לא היה נביא כמותו וזכה לדבר עם השכינה פה אל פה, בוודאי היה מלא וגדוש בתורה ומצוות, ומדוע התאוה עד כדי כך לדבר זה? על כך עונים רבותינו ז"ל (סוטה יד) ואומרים: "מפני מה נתאוה משה רבנו להיכנס לארץ ישראל? וכי לאכול מפריה הוא

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה

קלרה חתון בת סלחה

ולרי בן אירנה

ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב שמעון בן בחריה. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. יחזקאל בן גורג'יי, גבריאל בן סמינה. יוסף בן ג'יה. פרחת בת טובה. פנחס בן דינה. שרית שרה בת מריאן. שרית שרה בת ויקטוריה. גלילי הכהן בן כוכבה. יוסף בן תמו. טובה בת מרים. יצחק בן טובה. אסתר בת מול. תקווה בת פנינה. סופיה שרה בת רוזה. אבלין עדינה בת פרחת. ר' אברהם בן ר' סעדיה. עמרון אורי בן יוסף. סאן אמנון בן שרה הי"ד, משה כהן בן נוהת ויוסף. יעקב בן שמחה.

לרפואה, פרנסה והצלחה: מ"א ציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. דניאל בן ציפורה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רויטל. גאולה בת דבורה. שרה חיה רפאלה בת רחל. טליה מרים בת דינה וחיים. רות בת מרים הי"ו. ינון בן רחל.

זש"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מול. אליס בת פרידה. בתחן בת גילה רוחמה. הדר בת נחמה. זיווג הגון: אודליה וניר בני ציפורה.

סגולות וישועות

מבית "הפלא ופלא" - 052-763-2686

הלכות והליכות

ארגון "למען דעת" - 054-8404743

* **מבואר ברמב"ם** (מזוזה פ"ו, ה"ג) למרות, שעשיית מצוה אינה מצילה את האדם מיצר הרע, מכל מקום, הנזהר במצות ציצית, לקיימה כהלכה בכל ימות השנה, וגם בימי הקיץ החמים ובזמנים קשים - **מלאכי מרום נשלחים משמיים להצילו שלא יחטא.**

* **כתב ה'בן איש חי'** (שו"ת רב פעלים ח"ד) המקפיד ללבוש טלית קטן בדוקה וכשרה כהלכה - **זוכה שמסירים ממנו כל מיני פחדים סמויים המטרידים את מנוחתו.**

* **כתב הצדיק רבי חכם מנחם מנשה** (אהבת חיים שלח) המקפיד ללבוש טלית קטן כשרה באופן קבוע - **זוכה שמצילים אותו מסבל וצער רב בשעת הגסיסה שלפני המוות.**

* **כתב בעל ה'תולעת יעקב'** לשון קשה: "אמרו חכמי האמת (המקובלים) כי מי שאינו זהיר במצות ציצית - כשנפטר מן העולם מלבישים אותו בלבוש אחר, ועל ידו אוחזים אותו כמה מלאכי חבלה ומכניסים אותו לגיהנום".

- מתוך 'הפלא ופלא' 052-7632686 -

שאלה: יצאנו לטיול ואירגנו מניין בפארק - האם מותר להתפלל שם? והאם אוכל להתפלל עם מכנס קצר וכפכפים שהיו עליי?

תשובה: לכתחילה, אין להתפלל בפארקים אלא בבית הכנסת (אמר רב כהנא: חצוף הוא המתפלל בבקעה - מקום פתוח), מפני שקשה לכוון בהם בתפילתו ואין אימת המלך עליו. ובדיעבד, כאשר התפלל במקום פרוץ או שהשעה דחוקה ולא יספיק להתפלל בבית הכנסת - יצא ידי חובה, אלא שיחפש מקום צנוע ושקט להתפלל בו, בין העצים או ליד קיר או צמוד לרכב (משנ"ב ס"ק יא).

להתפלל עם מכנסיים קצרים או כפכפים - אדם המתפלל הינו עומד לפני המלך הגדול, ולכן - כפי שהיה מתלבש בפני מלך בשר ודם, כך עליו להקפיד, לפחות, בעומדו לפני בורא עולם בתפילה. לכן, כתב המשנ"ב שאין להתפלל עם פיג'מה או נעלי בית. אלא, שאדם הרגיל לילך גם לפני אנשים חשובים עם חולצה ומכנסים קצרים - יכול להתפלל כך גם לפני הקב"ה. (וכנראה שאין דרך העולם לעמוד עם מכנס קצר בפני אדם מכובד וחשוב). **אולם, אם עד שיחליף בגדים יעבור זמן התפילה - מקילים שיתפלל כך.**

הרוצה לעלות חזן או לעלות לתורה עם שרוול קצר - כתב מרן השו"ע (סי' נג ס"ג) כי מי שזרועותיו מגולות, לא יהא שליח ציבור. וכן כתב בשו"ת יחו"ד (ח"ד ס"ח) שהלבוש חולצה בשרוולים קצרים המכסים את הזרוע עד המרפק - מותר לו להיות חזן, אך אם השרוולים קצרים ביותר, עד שבין המרפק לכתף - מגולה, **אינו רשאי לשמש כחזן שאינו כבוד הציבור, ויתכסה בטלית.**

לאהוב כל יהודי!

בכל סוף עונה, חילקו האחים את היבול חצי בחצי, וכל אחד היה לוקח למחסן שלו את התבואה ומניחה שם.

כשעלה האח הנשוי על יצועו, חשב לעצמו: "אני מרחם על אחי, הוא רווק ואין לו שמחה בחיים של אשה וילדים, ולפחות אתן לו חלק מהתבואה שלי, על מנת שתהיה לו שמחה מהפרנסה". אמר וקם באמצע הלילה בהצנע, לתת לאחיו הרווק כמות של תבואה ממחסנו.

לבינתיים, האח הרווק שכב על יצועו ולא נרדם: "מה לי לעשות בכל התבואה הרבה שהרווחתי, והלא אחי הנשוי דחוק בפרנסה עם אשה וכמה ילדים - עלי להעניק לו מהתבואה הרבה שהרווחתי", אמר ועשה את דרכו עם חלק מהתבואה אל המחסן של אחיו הנשוי.

הם נפגשו בדרך אחד עם החבילת תבואה שעמד להעביר לאחיו, והחלו לבכות מאושר וליפול בהתרגשות על כתפו של חברו. ראה זאת בורא עולם ובכה איתם ביחד מאושר, ובאותו רגע החליט לבנות שם את בית המקדש - כי יותר מכל מצוות בן אדם למקום, חפץ בורא עולם שהאדם יתאמץ באהבת אחיו וחברו, שהדבר גורם עונג לאבא שרואה את בניו אוהבים זה לזה!.

התורה מצוה אותנו, ציווי המתחזק מיד אחר ט' באב, והוא: "ואהבת לרעך כמוך" - בורא עולם מצווה אותנו לאהוב כל יהודי. ורק בגלל דבר אחד: בגלל שהוא יהודי, לא בגלל שום דבר אחר. הוא נולד לאמא יהודיה, יש מצוה יקרה לאהוב אותו.

היה צדיק ששמו ר' ברוך בער ליבוביץ', ראש ישיבת 'קמניץ'. הוא היה רואה יהודי ואוהב אותו בכל נפשו, עד שלפני פטירתו הוא אמר: **"אם יגידו לי בשמיים שלא הייתי בסדר, אני לא יודע מה אני אענה להם, אך דבר אחד כן אוכל לומר להם: אני אהבתי יהודים."**

כשהיה רואה הרב יהודים עוברים ברחוב, אף שלא הכירם, היה מהרהר: "יהי רצון שהקב"ה יתן לו להיות שמח" - לא משנה מה הדעות שלו, מה העדה או ההשקפה שלו. אלא עצם זה שהוא יהודי - אני מצווה לאהוב אותו. לא יאומן כמה ה' רוצה זאת, עד כדי כך ש"ואהבת לרעך כמוך" - זה כלל גדול בתורה".

ישנו מדרש קדמון המספר כיצד נבנה בית המקדש: מעשה שהיה בשני אחים השותפים בקרקע אדמה. האח הראשון היה נשוי עם ילדים, והאח השני היה רווק.

הבקשה של משה רבנו

ואומר: "אם זה הגן עדן והאושר שאני מקבל על פעם אחת של מצוה או התגברות - אני רוצה לחזור בכל כוחי, שוב לעולם הזה, בשביל לעשות עוד מצוה אחת בלבד!". אלא, שכאשר נשמתו יורדת ומנסה להיכנס לגוף הנמצא בקבר, היא מבינה שהזמן שלה תם, ולכן היא עולה ויורדת כל אותה שנה.

"כל זמן שהנר דולק - אפשר לתקן", אתה שתופס את העלון וקורא את השורות הללו כעת, דע לך כי אתה העשיר הגדול בעולם, שיכול להרוויח עוד שורה של תורה, עוד מצוה, שתישאר שלך לנצח בעולם הבא.

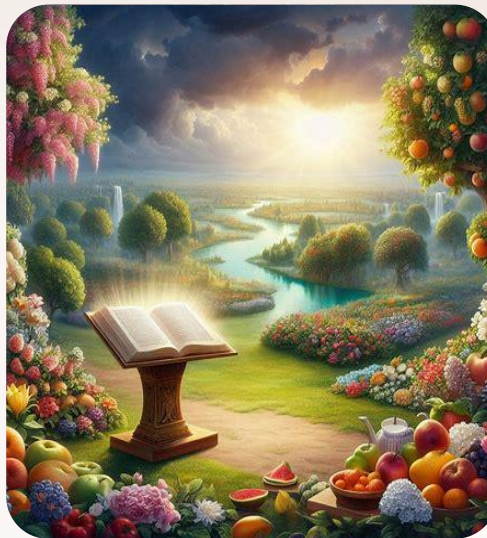
אומר שלמה המלך (קהלת ט.ד): "כָּלֶב חַי הוּא טוֹב מִן הָאֲרִיָּה הַמֵּת", ופירושו: עדיף אדם פשוט חי, מאשר אנשים גדולים וצדיקים שכבר נפטרו, מפני שכל זמן שאדם חי הוא יכול לעשות רצון ה' ולקיים מצוות - דבר שהצדיק הכי גדול שנפטר אינו יכול לקיים. ומה ההוכחה? אסור ליהודי הכי פשוט להסתובב בבית הקברות, אף ליד קבר של הבבא סאלי עם ציציות בחוץ. מדוע? מפני 'לועג לרש' - כעת הצדיק נחשב עני שלא יכול לקיים מצוות, ואתה גורם לו קנאה שאתה חי ויכול לקיים מצוות.

אמר הרב הצדיק אליהו לופיאן זצ"ל בשם ה'סבא מקלם': "היה כדאי לה' לברוא את העולם למשך 6,000 שנה בכדי שיהודי יזכה לומר פעם אחת בכל הבריאה: 'ברוך הוא וברוך שמו'. ואלף פעמים אמירת 'ברוך הוא וברוך שמו' אינה מגיעה לגודל החשיבות של עניית 'אמן' פעם אחת בלבד. ואלף פעמים 'אמן' לא מגיע לגודל החשיבות של 'אמן יהא שמיה רבא' פעם אחת בלבד. ואלף פעמים 'אמן יהא שמיה רבא' לא מגיע לזכות של מילה אחת מלימוד התורה".

משה רבנו מלמד אותנו להתאוות ולהשתוקק לעוד מצוות, מפני שכעת אפשר להעמיס, ואח"כ יהיה מאוחר.

הוא מנסה להבין מה הוא עושה פה, הרי הוא נפטר, והחייל הקדוש מביט בו במבט של תחנון ודאגה ומתחנן: "אמור נא לי חברי, מדוע אתה מתמהמה בימים האחרונים בלימוד המשניות? מדוע הפסקת ללמוד כהרגלך? בבקשה, אתה גורם לי שיעמום בעולם העליון. אנא, סיים את לימוד המשניות עד תומם", אמר ונעלם כלא היה!.

אותו ידיד התעורר מהחלום בבהלה, וזכר אותו כאילו היה במציאות.

הוא הגיע למחרת אל מעונו של המקובל הצדיק הרב דב קוק וסיפר לו את החלום, על מנת לבחון את תגובת הרב. הרב שמע את פרטי הדברים, מילה במילה והגיב בצורה חד משמעית ומצמררת: "החלום הינו אמיתי לחלוטין! ומצווה גדולה לפרסמו כמה שיותר!".

מובא בספרי הקבלה כי במשך השנה הראשונה של הנפטר, נשמתו של האדם עולה ויורדת ממקומו בשמיים חזרה אל הגוף שבקבר. ויש בכך סוד וטעם גדול: מפני שבשנה הראשונה לפטירתו, מראים לאדם כמה שזר עצום הוא יקבל על כל מצוה שעשה (ומאידך, כמה קלוקל וצער גרם בעוון שעשה ולא תיקן בעודו חי). האדם רואה בשמיים כמה גדול ועצום השכר שמקבל על רגע אחד של ציצית ותפילין, על דקה של לימוד התורה בעיון, על התגברות אחת של לשון הרע, והוא משתומם

וכך סיפר הרב: "היה זה עם תחילת השנה האחרונה. יום יד' תשרי התשפ"ה, עם תחילת חג הסוכות, בשורה קשה ומרה מתקבלת בבית משפחת הלל - הבן האהוב, יעקב הלל, נהרג בפעולה מבצעית בדרום לבנון מאש של מחבלים, בהיותו בן 21. החייל יעקב הלל הוא נכדו של המקובל, הרב הצדיק יעקב הלל שליט"א, ראש ישיבת 'אהבת שלום' מירושלים. המשפחה היתה המומה ובצער, אך ניסתה שלא להתאבל בחג עצמו, והחלה לשבת שבעה עם סיום חג שמחת תורה.

לאחר השבעה, ניגש אחד ממקורבי המשפחה של המקובל הצדיק - הרב דב קוק שליט"א מטבריה, בצער רב ושאל את הצדיק: "מה ניתן לעשות לעילוי נשמתו הטהורה של החייל יעקב הלל, בכדי לגרום לו אושר ושמחה שם בשמיים?". שמע זאת המקובל הרב דב קוק ואמר: "הדבר הכי חשוב לעשות לנפטר שעלה השמימה - זה ללמוד משניות להתחיל בלימוד שישה סדרי משנה מההתחלה ועד הסוף!".

מיד כששמע זאת חברו של החייל יעקב, הוא לא היסס לרגע, ואמר: "אני מקבל על עצמי מרגע זה להתחיל בלימוד המשניות בכל יום בהבנה ובבהירות לעילוי נשמתו של חברי האהוב". ומאותו יום ואילך, הוא החל בלימוד המשניות, משנה אחר משנה, בהבנה ברורה.

והנה, לפני ימים בודדים, הגיע החבר כמעט לסיום כל ששה סדרי משנה. הוא נעצר במסכת 'כלים' הידועה כמסכת לא קלה, העוסקת בדיני טומאה וטהרה. הוא לא למד את כמות וזמן המשניות היומית כפי שהיה רגיל עד כה, אלא התמהמה, בפרט שראה שהוא עומד לסיים את כל המשניות לפני סיום שנת האבל.

והנה, לילה אחד, בעלותו על יצועו, הוא רואה בחלום את יקירו, החייל יעקב הלל הי"ד עומד צלול וברור.

זה רק נראה רע!

האברך שהסיע אותם הלך וחזר לפגישות, שמע את האכזבה והצער של ההורים, והתפעל ממש לשמוע כמה הבחור מלא באמונה, ומחזק את הוריו כי הכל בהשגחה משמיים, וכי הכל עושה ה' יתברך לטובת האדם, ו'אין רע יורד מלמעלה!'. כשראה זאת האברך, הוא התפעל עמוקות מהבחור וביקש מהשדכן לסדר לבתו פגישה עם הבחור. ואכן תוך פגישות בודדות, זכו הזוג להיכנס בברית האירוסין.

ראו איזה פלא, דוקא הנסיעה שהיתה מאכזבת, דוקא הקושי והצרה - הן אלו שהביאו לבחור את הזיווג שלו! בזכות ההתחזקות בשעת המשבר והקושי - זכה הוא לקבל את בת זיווגו הראויה לו.

אומר רבנו הבעל שם טוב הקדוש: "רשעים מלאים חרטות" - כי על כל דבר הם מתלוננים ומתחרטים: "חבל שהשקעתי בחברה הזו... חבל שהתחתנתי איתה... איזה טיפש הייתי שגיליתי את הדבר הזה..." - כל חייהם מלאים חרטה וצער למה עשו ופעלו כך, אך הם אינם מבינים את דברי המשנה (ברכות מ): 'על הכל אם אמר: שהכל נהיה בדברו - יצא, שאם אדם יודע שהכל זה נהיה בדברו של ה', שכך רצה ה' שתאמר, וכך רצה ה' שתגיד, וכי אין דבר שנעשה באשמתך או אשמת השני - רק אז אדם כזה יוצא מכל הצרות והבעיות, וזוכה לראות את יד ה' לטובה בצורה ברורה.

ראשי תיבות של הפסוק בתהלים (ל): "חסד ה' מלאה הארץ", הוא 'חימה' - לומר לך, שגם שאתה מרגיש חימה - אבא דואג לך ועושה לך הכל בחסד וברחמים!.

המרחק וב"ה תגיע בשורה טובה כי זו הכלה המיועדת לבנם.

אלא, שעם סיום הפגישה, הודיע הבחור להוריו כי אין זה השידוך שלו, וכי אין ביניהם התאמה. ההורים שמעו זאת ועלו חזרה לרכב של האברך בפחי נפש.

כל הדרך התלוננו ההורים על מר גורלם ועל הבן שלא מחליט מי הכלה שלו, בעוד בנם, הבחור ישיבה לא הפסיק לכבדם ולעודד אותם:

"אמא יקרה, כך רצה ה', הכל בהשגחה פרטית. אני יודע שזו נסיעה ארוכה, אך הכל מהשמיים לטובתנו, וכך היינו צריכים לעבור. ה' עושה רק טוב, וב"ה בקרוב תגיע השידוך שלי. ואם נסענו עד כאן, אולי בעתיד נגלה כמה טוב יצא מזה".

לאחר שבועות בודדים - נשמעה הבשורה המשמחת. הבחור התארס בשעה טובה ומוצלחת עם בת ישראל כשרה ומיוחדת. נחשו מי היא?... בתו של האברך שהסיע את המשפחה למונטריאול!.

משה רבנו פונה לבני ישראל בסוף ימיו ומונה להם את ניסי ה' שעשה להם כל השנים, וחותרם (ד', לה): "ככל אשר עשה לכם ה' אלקיכם במצרים לעיניך. אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלקים אין עוד מלבדו".

מסביר זאת הצדיק רבי ברוך ממז'יעבו' זצ"ל: "פעמים רבות רואה האדם קשיים וצרות בחייו, והוא נכנס ללחץ ומיצר. אך עליו לדעת, כי כל זה רק נראה לעיניו. וזה כוונת הפסוק: "ככל אשר עשה לכם ה' אלקים במצרים" - כל המיצרים והקשיים שעוברים עליך, זה רק "לעיניך". אך מיד אומר הפסוק כי עתיד אתה לראות ולדעת בעתיד כי ה' (מידת הרחמים והטוב) - הוא האלקים (מידת הדין והצער). כל הקשיים, הבכי והסבל שעברת, היה ה' ברחמי שעשה הכל לטובתך הבלעדית, שתגרום לך אושר רב!.

סיפר הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א: היה זה לפני 11 שנים, בערב חג השבועות התשע"ד. בחור ישיבה הנמנה למשפחה חשובה ומפורסמת ב'ניו יורק' קיבל הצעה של בת ישראל כשרה ממשפחה טובה המתגוררת במונטריאול (קנדה).

ההורים ששמעו על ההצעה, הציעו לבנם לנסוע יחד עמו לנסיעה הארוכה. ההורים פנו לאברך שמכירים וביקשו ממנו אם יוכל להסיע אותם עד מונטריאול וחזרה, והם יתגמלו אותו בסכום יפה ומכובד.

הנסיעה ארכה 6 שעות, הזוג נפגשו במונטריאול, וההורים קיוו, כי שמא עם משפחה כזו מיוחדת, יהיה שווה

מהם שלושת הדברים של
תולים אותם כללי?

החידה
השבועית

שקט על גל מים זולט ע' (שזחזח סוזן יאל סוסט)
סוף ע' אלקוטט יו: טוקטט לוא וט טקטט אטוט

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לרפואה והצלחה: ע.ב.מ., שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, רימה בת רינה. יעקב בן עזיזה, מרדכי בן ציניה. לעילוי נשמת: יעקב בן לבנה, רחל גילה בת נח, חדזה בת אשרת, רס"ב אבישי ביטון. לע"נ רבנו אור החיים הקדוש זת"ע

העלון מוקדש להצלחת החפץ בעילום שם

העלון השבועי נחנך והוקדש על ידי הנכדים במחלקת הכשרות בצה"ל
לע"נ מיר אביט ונטי
מיכאל אחיאל ז"ל בן אורה
האחרון על כל מערכת העלון
ת.נ.צ.ב.ה

חשבונו בנק העלון טוב לחסות בה:
בנק פאני (52) סניף 188. חשבון 58-58-74
לכתוב בהערות: עבור עלון טוב לחסות בה!
ניתן לקבל החזר מס על כל תרומה ע"פ סעיף 46